

OVERDENKING

Wie roept mij...?

Lezen: 1 Korintiërs 1: 1 - 17

Geroepen worden. Dat kan in ons alledaagse doen aan de orde zijn. Iemand noemt je naam. Je reageert. Soms maakt een ander je opmerkzaam dat je wordt geroepen.

Ook in het kerkelijk leven worden mensen geroepen. Dan gaat het om een geroepen worden 'tot dienst', voor een bepaalde taak.

Je krijgt bezoek van een kerkenraadslid die komt met een brief van de kerkenraad. Dan wordt je geroepen.

Is dat nog wel zo? Is dat niet achterhaald?

Soms lijkt dat de beleving van gemeenteleden te zijn.

Veel gemeenten zoeken naar mogelijkheden om vacatures in de kerkenraad vervuld te krijgen.

Andere methodes worden beproefd. Soms zelfs op de manier van: 'Wie wil mag zich melden.'

In 1 Korintiërs 1 lezen we klip en klaar dat de Here God roept.

God roept, in Jezus Christus en door de Heilige Geest. God roept gewone mensen.

Mensen krijgen dan soms een bijzondere roeping; dan gaat het om een ambt, of taak.

Bij de roeping wordt altijd verband gelegd met de roeping die eraan vooraf is gegaan:

De roeping tot de gemeente/gemeenschap/verbondenheid.

Daar begint het mee. De Here God roept ons bij zich en daarmee roept Hij ons bij elkaar.

Kenmerkend voor de Here God is dat Hij roept, maar niet schreeuwt.

In onze wereld klinkt veel meer geroep, vaak loopt dat uit op geschreeuw.

Aan de andere kant ervaren we in onze samenleving juist geen geroep van anderen, maar geniepig gefluister...

Dan gaat het vaak over anderen.

Meer dan eens is het onderwerp dan ontrouw: "Heb je het al gehoord?.."

"Het is uit..." "Zij heeft een ander..." "Hij heeft een ander..."

"Ze wist het niet, maar hij had al een tijdje een ander..."

"Hij wist het niet, maar zij ging al een hele tijd vreemd..."

De kranten staan er vol van.

Maar ook op het schoolplein worden deze nieuwtjes gretig gedeeld.

Ontrouw is een 'hot item', een zogenaamd 'trending topic'.

En dan is er in de wereld dat andere geroep/geschreeuw, van een woedende menigte..

Van mensen in oorlogsgebieden...

Onvrede en haat lijken oppermachtig.

In zo'n wereld klinkt dat andere geluid.

Dat nieuws uit dat oude boek: de Bijbel.

De boodschap van God.

Een blijde boodschap.

Een boodschap van trouw, voor gewone mensen.

In 1 Korintiërs 1: 9 lezen we:

⁹ God, door wie u geroepen bent om één te zijn met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer, is trouw.

Dat is het opmerkelijke verrassende totaal andere geluid! Om van op te horen.

Als we eens rustig bij onszelf nagaan: is ontrouw en woede altijd alleen maar bij een ander te vinden?

Zo lijkt het meermaals in onze gesprekken.

Is misschien toch ook weleens bij ons zelf ontrouw en woede te vinden?

Misschien wel vaker dan we willen toegeven?

Door de Here God worden we geroepen, weggeroepen uit onze eigen cirkel.

Vaak hebben we nauwelijks door, dat wij in (kleine) kringetjes ronddraaien.

Daar wortelt zich het geloof, waar we zicht krijgen op onszelf en ons toevertrouwen aan de bevrijdende roep van de Here God.

Dat betekent een radicale verandering waar we ons laten aanspreken, gezeggen, door iemand met kennis van zaken.

De Here God, onze Schepper. Hij roept, nog steeds. Ook in 2018.

Dan kan het zijn tot ambtsdrager.

De kans bestaat dat u over enkele weken een brief krijgt....

Maar daar gaat het niet alleen over.

Het gaat bij het roepen door de Here God om veel meer.

⁹ God, door wie u geroepen bent om één te zijn met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer, is trouw.

Dat schrijft Paulus aan de gemeente te Korinte.

Aanleiding voor de brief van Paulus was zijn zorg over verdeeldheid en misstanden.

Opmerkelijk is het begin van de brief! Paulus begint met een dankzegging.

Is deze gemeente nu wel een dankzegging waard?!

Dit brengt ons bij de kern van de zaak, de aard en de basis van gemeente-

zijn.

Wat maakt een gemeente tot gemeente?

⁹ *God, door wie u geroepen bent om één te zijn met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer, is trouw.*

Alle elementen zijn in deze tekst vervat. Een gemeente is niet in de eerste plaats een groep mensen die het goed met elkaar kunnen vinden. Een gemeente is een groep mensen die zich geroepen weten door God. Vanuit het geroepen zijn tot gemeenschap met de Here Jezus beleven zij die geroepen zijn de verbondenheid en gemeenschap met elkaar.

De Here God neemt het initiatief. In de Here Jezus Christus heeft Hij alles gedaan om ons de gemeenschap te schenken. Alleen dankzij de komst, de weg en het werk van de Here Jezus Christus is die gemeenschap voor ons mogelijk. In Zijn gemeenschap ontvangen wij leven.

*God is getrouw, zijn plannen falen niet,
Hij kiest de zijnen uit, Hij roept die allen.
Die 't heden kent, de toekomst overziet,
laat van zijn woorden geen ter aarde vallen;
en 't werk der eeuwen, dat zijn Geest ompant,
volvoert zijn hand.*

*De Heer regeert! Zijn Koninkrijk staat vast,
zijn heerschappij omvat de loop der tijden;
een sterke hand, die nooit heeft misgetast,
blijft met het heilig zwaard des Geestes strijden;
en d' adem zijner lippen overmant
de tegenstand.*

*De Heil'ge Geest, die haar de toekomst spelt,
doet aan Gods Kerk zijn heilgeheimen weten;
Hij, die haar leidt en in de waarheid stelt
heeft zijn bestek met wijsheid uitgemeten;
Hij trekt met heel zijn Kerk van land tot land
als Gods gezant.*

Gezang 130 (Liedboek voor de kerken)

Ds. M. A. Bos